॥ १४ ॥ तदेवेदं कपित्वं अनवस्थितं अव्यवस्थितकार्यकारीति त्रिषु लोकेषु प्रसिद्धं दर्शितं॥रोषदोषाद्रक्षोविषयक्रोधदोषात्॥१५॥राजसं रजोगुणमूलं भावं चेष्टाविशेषं अनीशं कार्यासमर्थं अतएवाऽनवस्थितं अव्यवस्थितफलजनकं धिग्यद्यस्मादीश्वरेणापि समर्थेनापि मया रागाद्रजोगुणमूलक्रोधवशात्सीता न रक्षिता अतोधिक्

कथंनुजीवताशक्योमयाद्रष्टुंहरीश्वरः॥ तौवापुरुषशार्दूलौकार्यसर्वस्वघातिना॥ १४ ॥ मयाखलुतदेवेदंरोषदोषात्प्रदर्शितं॥ प्रथितं त्रिषुलोकेषुकपित्वमनवस्थितं ॥ १५ ॥ धिगस्तुराजसंभावमनीशमनवस्थितं ॥ ईश्वरेणापियद्रागान्मयासीतानरक्षिता॥ १६॥ विनष्टायांतुसीतायांतावुभौविनशिष्यतः॥ तयोर्विनाशेसुग्रीवःसबंधुर्विनशिष्यति॥ १७॥ एतदेववचःश्रुत्वाभरतोभ्रातृवत्सलः॥ धर्मात्मासहशत्रुघ्नःकथंशक्ष्यतिजीवितुं॥१८॥ इक्ष्वाकुवंशेधर्मिष्ठेगतेनाशमसंशयः॥ भविष्यंतिप्रजाःसर्वाःशोकसंतापपीडिताः ॥ १९॥ तदहंभाग्यरहितोलुप्तधर्मार्थसंग्रहः॥ रोषदोषपरीतात्माव्यक्तंलोकविनाशनः॥२०॥इतिचिंतयतस्तस्यनिमित्तान्युपपेदिरे॥ पूर्वमप्युपलब्धानिसाक्षात्पुनरचिंतयत्॥ २१ ॥ अथवाचारुसर्वांगीरक्षितास्वेनतेजसा ॥ ननशिष्यतिकल्याणीनाग्निरग्नौप्रवर्तते॥ ॥ २२॥ नहिधर्मात्मनस्तस्यभार्याममिततेजसः॥ स्वचरित्राभिगुप्तांतांस्प्रष्टुमर्हतिपावकः॥ २३॥ नूनंरामप्रभावेणवैदेह्यासुकृतेन च॥ यन्मांदहनकर्मायंनादहद्धव्यवाहनः॥२४॥ त्रयाणांभरतादीनांभ्रातॄणांदेवताचया ॥ रामस्यचमनःकांतासाकथंविनशिष्यति ॥ २५॥ यद्वादहनकर्मायंसर्वत्रप्रभुरव्ययः॥ नमेदहतिलांगूलंकथमार्यांप्रधक्ष्यति॥ २६॥

॥१६॥उभौ रामलक्ष्मणौ ॥१७॥१८॥१९॥२०॥

साक्षादुपलब्धानि अपरोक्षमनुभूतशुभफलानि उपपेदिरे जातानि दृष्ट्वा पुनरचिंतयदित्यर्थः ॥ २१ ॥ चिंतामेव दर्शयति ॥ अथवेति ॥ नाग्निरग्नौप्रवर्ततेइति अग्निरग्निं नदहतीत्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ दहनकर्मा भस्मीकरणसहजस्वभावः ॥ यद्यतस्तत्प्रभावान्मां तत्सेवकं नादहत् ॥ ततएव तां स्प्रष्टुमपि नार्हतीत्यर्थः ॥ २४ ॥ त्रयाणां भरतलक्ष्मणशत्रुघ्नानां देवतात्वात्तस्यामग्न्यप्रदत्तेरामभयाच्चेतिभावः ॥ २५ ॥ ॥ सर्वत्र प्रभुरपि यत्सेवकत्वान्मे लांगूलं नदहति ततस्तां कथं धक्ष्यति ॥ २६ ॥